

היה היה גבר בחיים
שאהב סנינים תותחים
ואמנם הקצין
נתן לו סנין —
ושלחהו לקנות תפוחים.
יוסף דבסר, תל אביב

היה היה צנוור מחמיר:
שום תמונה של ערום לא השאיר.
מפרטים ועתה
הוא גורם כל קלון
ותלם בכיתו על הקור
אונה וינר, תל אביב

מרכי קריבולט,
זכרון יעקב.
היה היתה בת בת בנות,
שמנאה את עצמה מעובדת,
היא הויתה ראשה:
הוי, רוח קדושה,
העדיין הנך מה סוערת?

היה היה איש — שמו צדוק —
שאהב מה למתוח (בצחוק).
עד שפעם קרה
ומתה בחורה.
היא עקשו נשואה לו בחוק
יוסף דבסר, תל אביב

היה היו דג, גב נחיים
לא יראו הם לא איש ולא סנין
נכנסו לניגות
החלפו עד עתות.
אליו היתה הגנות חזקה יותר
היה השיר למשך עוד עמוד
א. שנייד.

העולם
החד

תלאות ההמשע

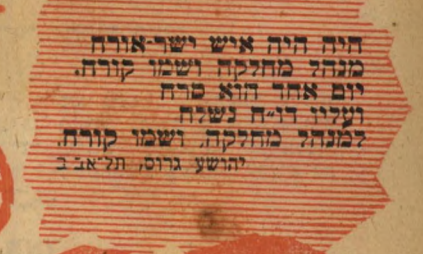
732 החמשידים אשר נתקבלו בחודש האחרון למערכת
"העולם הזה" מוכיחים שחיבורי החמשידים הפך כבר
לספורם לאומי כמעט בקרב חוגי הנוער המשכיל.
בפרס הראשון, בסך 10 ל"י, זכה מרכי קריבולט מ'
זכרון יעקב. עבור החמשיד המתפרסם ראשון בעמוד
זה, השאר מוכים את בעליהם וביז' ל"י כל אחד.

היה היה איש, גבר, "אשר"
שניסה להמפיר להרשת
שהאטמו...
לבתים לא נוער —
ומאז מתרפא עם איש, "אשי".
מרכי קריבולט, זכרון יעקב

היה היה עם צעיר
שניסה מזל בחמשיד
... כי ירד הפיוט
לחיו כסיום...
נאמר במכתב שהשאר
מרכי קריבולט, זכרון יעקב

היה היה איש ישר אורה
מנהל מחלקת ושמו קורה.
יום אחד הוא טרה
ועליו דו"ח נשלח
למנהל מחלקת ושמו קורה.
הושע גרוס, תל אביב

היה היתה פעם בת,
שוחררה מגיוס בגלל דת.
במונית — כעבור עת —
היא חיוכה לשופט.
אך אכזי, זה היה משבת!
מונית שביט, נשר

היה היה פעם ימאי
שפגש סירונית (אדלי)
הסתכל מה מודאג:
קצת אשה וקצת דג —
לאחוב או לאחוב, מה כדאי?
א. אברמוביץ, חורה

היה היה סקוט, מק-הרם,
שדגים היה דג בקרם.
הוא נשא לו אשה
בעורה ומפשה,
אך היו תולעים זה בקרם.
מליה בוססלה, רוסלים

היה היה איש בערום
שפרץ מנעולים לבירום
מה כתבו במוותו
עד גמי מצבתו:
החמתו סתחה שערים.
חיים רענן, ירו

היה היה עם מדובא,
לזו מרד אכזר וחוקה.
עם העם הנסער
התן המשטר
זמאז — שוב יש עם מדובא
יצחק קצב, תל אביב

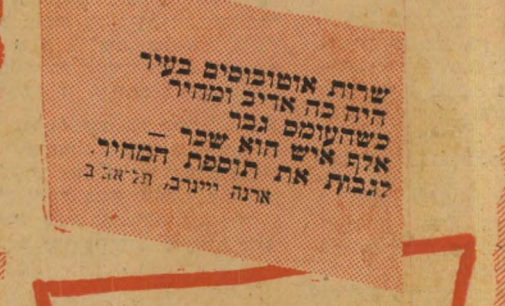
היה היה איש — לא מפש, יחסית —
מעולם לא ידע על כסית
יום אחד עם אכל
עם שחקן מחולל.
הוא מאז מקלד ברומית.
יוסף דבסר, תל אביב

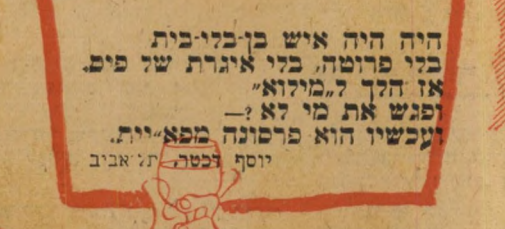
נחש-משקפים רב סבל,
חשב: "קוצר-ראי הוא הכל".
הוא גילה כי בילה רק עם הכל.
רצוף וסחוט,
אחריו ליד התעלמות,
אליהו אלטבוואר, תל אביב

היה היה איש, שמו יואב,
שפחד כל ימיו כארנב.
הוא אמר: "זו אמת,
מפחדים אני מת,
אך הפחד ממוות מוטב".
דליה בתיגיל, רחובות

שרות אוטובוסים בעיר
היה מה אדיב ומחוי
משחקים גבר
אלה איש הוא שבר —
לגבות את תוספת המחיר.
אונה וינר, תל אביב

היה היה איש כן-כלי בית
בני פרומה, בני איגרת של פים.
או חנך ל"מילוא"
ופגש את מי לא?
ועקשו הוא פרסונה מפא"ית.
יוסף דבסר, תל אביב

היה היה גבר צנוע,
לא הפליט שתי מלים בשבוע!
בשונה בהלל:
"שתיקתך — שתיקת אל"
הוא הפך לדברין ידוע.
עזרא ינקוביץ, קבוצת דברת

היתה פלשתינה (א"י)
בעקו כל מניה: אי — אי
בדם ובאש
אי גורש המובש —
ובקת צועקים בולם, ז"ו.
א. אברמוביץ, חורה

היה היה שר ללא תיק,
במרוגת דמונית — מורוקיני
יום אחד הוא מעד
אך נתפס, האומלל.
ועקשו הוא מפסוס; יש לו תיק.
אמיתי נאמן, חו

היה היה זוג תאומים
בשתי טיפות מים דומים.
האחד — גדול האף —
קצת דמה לקרנף.
השני, הוא אהב צימום.
מלכה גולדברג, פתח תקוה

מה ואיש לאשתו: "קורה",
השתיה הופנתך "עיריה".
היא אמרה: "מנול",
לא שתיים במלך.
אך אני קצת שומרי, הוא קרא.
עזרא ינקוביץ, קבוצת

היה היה איש מסחר
שנשף עד ניגדה חבשו.
פתח לו הדו
אמילי, ומאז
קבאט עד מופו הוא מטה.
ירושע מצא, רוסלים